

Két párt színeiben

Dr. Kövér László végzettségére nézve jogász, munkája szerint lapcsináló (a Századvég szerkesztője, a Magyar Narancs felelős kiadója), politikusként pedig a FIDESZ egyik vezetője, a szervezet országos választmányának tagja. Országos ismertséget szerzett mint a FIDESZ delegációjának vezetője a háromoldalú tárgyalásokon, amelyek végén emlékezetes vitába bonyolódott a tévé nyilvánosságába előttré Pozsgay Imrével. Ugyancsak emlékezetes „tévészereplése” marad a lehallgatási botrány leleplezésének bejelentése. A választási harcban pedig azzal tűnik ki, hogy Pápa város és környéke országgyűlési választókerületben a FIDESZ és az SZDSZ közös jelöltjeként indul.

– A két szervezet közötti korábbi szoros kapcsolatok alapján sokan azt várták, hogy több közös jelöltet is indítanak az országgyűlési választásokon. Ehhez képest – úgy tudom – Ön az egyetlen ilyen jelölt.

– Ez a dolog nem rajtunk múlt, a Szabad Demokraták Szövetsége – nyilvánvalóan jól meggondolt politikai érdekből – törekedett arra, hogy minden egyéni választókerületben önálló jelöltet állítson. A választójogi törvény ismeretében ez érthető is, hiszen minden pártot erre ösztönöz a töredékszavazatok megszerzésének lehetősége. Ennek ellenére nem én vagyok az egyetlen közös jelölt, hiszen a FIDESZ támogat egy-két szabaddemokrata jelöltet – például Tamás Gáspár Miklóst az V. kerületben –, de valóban én vagyok az egyetlen FIDESZ-tag, aki az SZDSZ támogatását is bírja.

– Az Ön által megszerzett töredékszavazatokon hogyan osztoznak az Ön támogató pártok?

– A pontos arány megállapítása még további politikai tárgyalásokon dől el. Lényegesen nagyobb hányadot kell azonban a FIDESZ-nek kapnia.

– A választási harc logikája szerint a hasonló programmal indulók között lesz – legalábbis az első fordulóban – a legélesebb a küzdelem, hiszen például a FIDESZ és az SZDSZ egymás táborából szerezhet szavazókat, az MSZMP-ből viszont már aligha. Nem

hidegül el emiatt a korábban szoros baráti viszony közöttük?

– Kétségtelen, hogy a különbségek napjainkban markánsabban kirajzolódnak. Ez azonban csak azoknak okozhat meglepetést, akik korábban illúziókba ringatták magukat. A FIDESZ mindig is hangoztatta önállóságát. Elsősorban ellenfeleink próbálták meg összeroszni a képünket a szabaddemokratákkal. De az is igaz, hogy az SZDSZ némely politikusa is szívesebben láttak volna minket pártjuk valamiféle gyermekszervezetének. Ok most csalódotok lehetnek – ám ezt mi nem bánjuk.

– Önben személy szerint nem okoz valamiféle tudathasadás állapotot, hogy két pártot kell képviselnie? Két választókerületet, amelyek között – én ki mondhatom – most hűvösebb a viszony, mint amikor jelöléséről döntöttek...

– Nem, mert az én számomra ez nem jelent mást, mint, hogy a Szabad Demokraták Szövetsége is aktívan támogatja a kampányomat, valamint azt, hogy a töredékszavazatokból bizonyos hányad őket illeti. Én a FIDESZ tagja vagyok, és ha bekerülök a Parlamentbe, ott a FIDESZ politikáját fogom képviselni.

– Ön Budapesten él és dolgozik, de a FIDESZ pápai csoportjának tagja, Pápán és pápaiként szállt harcba a képviselői mandátumért. Én tudom, hogy szokatlan az ilyenfajta pápaiság – de mi magyarázza?

– Sokféle, racionálisan nem is mindig megragadható ok keveredik ebben. A szülőföld, ahol a rokonok, barátok élnek, mindenki köt valamennyire. Pápán emellé járul egy sajátos történelmi levegő, amit megérez az idelátogató idegen is. Lehet benne egyfajta dac is, ami a város hosszú időn át tartó háttérbe szorítottságából, mellőzöttségéből táplálkozik. A kitűnő iskolákból viszont olyan értelmiségi pályák ívelnek fel, amelyek számára szűk terep lenne egy kisváros. Ám például engem a legerősebben épp a középiskolás évek emlékei kötnek ide, annak ellenére, hogy magam is a fővárosban keresem a kenyeremet.

– Ellenfelei is elismerik, hogy Ön igen jó politikus a tárgyalóasztalnál.

Köszerepléseiben azonban engem rettentően zavart, hogy beszéd közben gyakran nyögve, öö-zve kereste a szavakat. Hallottam, hogy a kampányfőnöke kilátásba helyezte: ha nem megy el fődráshoz, saját kezűleg nyírja meg...

– Természetesen az ember mindig igyekszik küzdeni a hibái ellen. Igyekszem tehát szabadulni a beszédhibáimtól is, ez azonban már igen nehéz harmincéves korban. Ez az egyik dolog, és nem ugyanaz, mint a másik, amit említett, vagyis, hogy olyan vagyok, amilyen vagyok, s ez külsőségekben is megnyilvánul: bajuszom van, szeretem a hosszú hajat, jobban érzem magam farmerben és pulóverben, mint nyakkendőben. Természetes, hogy aki közszereplést vállal, külsőségekben is megpróbál alkalmazkodni a közízléshez – egy bizonyos határig. Ám semmiképpen nem akarok magamból harmincévesen egy más embert formálni. Remélem, hogy így is el tudom magam fogadtatni. Ha

mégsem? Hát végül is nem kergettek az asztal körül gyerekkoromban, ha nem akartam képviselő lenni.

– Igen ám, de a jelöltségében már nemcsak az Ön személyes ambíciója érvényesül, hanem egy, sőt két párté is...

– Ezt jó, hogy megkérdezte, mert – beszéljünk most csak arról a pártokról, amelyhez tartozom – a FIDESZ maga is ilyen. Tehát nem akar másnak látszani, mint ami, és a politizálásának az egyik legfontosabb vonása az őszinteség: igyekszik kimondani, amit gondol, és olyannak mutatni magát, amilyen valójában. Ebben a vonatkozásban így én igazán a FIDESZ-vonalat viszem.

– Ha már szóba került a közízléshez való alkalmazkodás, egy kérdést még hadd tegyek föl: éppen a közízlésnek való megfelelése érdekében a fejlettebb demokráciákban a pártok egyre inkább kezdenek hasonlítani egymáshoz. Nálunk viszont mintha a

szélsőségek erősödnek az utóbbi időkben.

– Ketté kell választanom a kérdést, úgy tudom megválaszolni. Az egyik rész a pártpolitika. Ebben nálunk is az érvényesül, hogy a mérvadó pártok valósággal tülekszenek közép felé. Még a programjukban szélsőségesnek tekinthető pártok is középpártként, centumpártként fogalmazzák meg magukat. Ami viszont a tömeghangulatot illeti, arra sajnos vannak – sokasodó – jelek, hogy ez a hangulat a szélsőségek irányába tolódik el. Ami különösen veszélyesnek tűnik, ha belegondolunk, hogy az életkörülmények romlása nem állt meg, és rövid távon nem is állítható meg. Igazán veszélyessé azonban ez akkor válhat, amikor majd kiderül, hogy ezeknek a sok illúziót tartalmazó, szélsőséges elvárásoknak az újonnan hatalomra kerülő pártok és képtelenek eleget tenni...

Láng György Géza